CUET UG 2026 Assamese Question Paper 15 May Shift 1

NATIONAL TESTING AGENCY
Excellence in Assessment

General Instructions

(i) This question paper contains 50 questions. All questions are compulsory.

(ii) It comprises 50 single-correct multiple-choice questions.

(iii) These questions follow the CUET (UG) examination pattern.

(iv) Each correct answer is awarded +5 marks, with -1 for an incorrect answer.

(v) The time allotted for this paper is 60 minutes.

(vi) Attempt every question; detailed solutions are provided in the companion solutions booklet.

1. কোনবিধ সাহিত্য প্ৰথমে সৃষ্টি হৈছে -

(A) উপন্যাস

(B) চুটিগল্প

(C) কবিতা

(D) আত্মজীৱনী

2. কোনখন নাটক জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই ৰচনা কৰা নাই -

(A) শোণিত কুঁৱৰী

(B) লভিতা

(C) ৰূপালীম

(D) নীলাম্বৰ

3. কোনটো শব্দৰ পুংলিঙ্গ নাই -

(A) ৰাংঢালী

(B) গাভৰু

(C) আইতা

(D) ননদ

4. 'কঁথা' শব্দটোৰ প্ৰকৃত অৰ্থ-

(A) মাটিৰ জোখ

(B) বাক্য

(C) গদ্য

(D) ফটা কানিৰে তৈয়াৰ কৰা কাপোৰ

5. 'চকু চৰহা' - এই খণ্ডবাক্যটোৰ অৰ্থ-

(A) চকু উখহা ৰোগ

(B) আনৰ ভাল দেখিব নোৱৰা

(C) চকুপানী ওলোৱা

(D) সকলোৰে চকুত পৰা

6. 'অভাৰ' শব্দটোৰ বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দটো নিৰ্বাচন কৰা -

(A) উভৈনদী

(B) অনাটন

(C) ভৰানদী

(D) উপনদী

7. তলত উল্লেখ কৰা কোনটো ভাৱবোধক বাক্য -

(A) মই ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছোঁ

(B) বৰকৈ ভাবি নাথাকিবা

(C) কেনে সুন্দৰ দৃশ্য

(D) বাগিছাখন দেখিবলৈ বৰ সুন্দৰ

8. তলত উল্লেখ কৰা কোনটো জটিল বা মিশ্ৰ বাক্য -

(A) পৃথিৱীখনেই আমাৰ ঘৰ।

(B) পৃথিৱীখন বৰ ধুনীয়া।

(C) পৃথিৱীৰ আকৃতি ঘূৰণীয়া।

(D) পৃথিৱীখন যে ঘূৰণীয়া সেই কথা সকলোৱে জানে।

9. তলৰ কোনটো শব্দত মূৰ্ধন্য 'ণ' হ'ব-

(A) গান

(B) বান

(C) বীন

(D) হীন

10. তলত উল্লেখ কৰা কোনটোত সন্ধি নহয় -

(A) দেৱ+আলয়

(B) কেঁচা+ আম

(C) বন + বাস

(D) দিন + কণা

11. তলৰ কোনটো বাক্য শুদ্ধ -

(A) মই কালি শিৱসাগৰৰ যাম।

(B) মই কালিলৈ শিৱসাগৰত যাম।

(C) মই কালিলৈ শিৱসাগৰলৈ যাম।

(D) মই অহাকালিলৈ শিৱসাগৰ যাম।

12. 'গছত গৰু উঠা' - এই খণ্ডবাক্যটোৰ অৰ্থ -

(A) অসম্ভৱ কাৰ্য

(B) সম্ভাৱনা থকা কাৰ্য

(C) কৰোবাক অনুপ্ৰাণিত কৰা

(D) ৰং চোৱা

13. 'ৰি:বি গাচৌং' কোন জনগোষ্ঠীৰ সাজপাৰ ?

(A) কাৰ্বি

(B) মিচিং

(C) বড়ো

(D) গাৰো

14. 'সূৰুযমুখীৰ স্বপ্ন' উপন্যাসখনৰ ৰচকজন ---

(A) চৈয়দ আব্দুল মালিক

(B) বীণা বৰুৱা

(C) চন্দনা গোস্বামী

(D) ৰীতা চৌধুৰী

15. 'গোলাপী জামুৰ লগ্ন' কবিতাৰ কবিজন----

(A) ৰাম গগৈ

(B) দেৱকান্ত বৰুৱা

(C) নীলমণি ফুকন

(D) চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালা

16. 'আঁঠুৰাৰ তলৰ মহ ' জতুৱা ৰূপটোৰ অৰ্থ হৈছে -

(A) বন্দী অৱস্থা

(B) পৰৰ অধীন হৈ থকা

(C) স্বাধীনভাৱে থকা

(D) আঁঠুৰাৰ তলত বন্দী হৈ থকা

17. "গুণমালা" নামৰ পুথিখন কোনে ৰচনা কৰে -

(A) শঙ্কৰদেৱৰ

(B) মাধৱদেৱৰ

(C) মাধৱ কন্দলী

(D) ৰাম সৰস্বতী

18. 'সংযোগ' শব্দৰ বিপৰীতাৰ্থক শব্দ হৈছে -

(A) যুক্ত কৰা

(B) বিয়োগ

(C) যুক্ত নকৰা

(D) বিমুক্ত

19. ১৮৪৬ চনত প্ৰকাশ পোৱা অসমীয়া আলোচনীখন হ'ল -

(A) অৰুণোদই

(B) আৱাহন

(C) বাঁহী

(D) ৰামধেনু

20. চিহ্নযাত্ৰা কাৰ সৃষ্টি -

(A) বৈকুণ্ঠনাথ ভট্টাচাৰ্যৰ

(B) দৈতাৰী ঠাকুৰৰ

(C) মাধৱ কন্দলিৰ

(D) শঙ্কৰদেৱৰ

21. তলত কোনটো শব্দই এবিধ বাদ্যযন্ত্ৰ বুজাইছে ?

(A) বাণি

(B) বীণা

(C) বিনা

(D) বাণী

22. বধকাব্য কোনে ৰচনা কৰে -

(A) মাধৱদেৱে

(B) শঙ্কৰদেৱে

(C) ৰাম সৰস্বতীয়ে

(D) অনন্ত কন্দলিয়ে

23. তলৰ কোনটো শব্দত সন্ধিৰ নিয়ম নাখাটে ?

(A) গো + ইন্দ্ৰ = গৱেন্দ্ৰ

(B) নৌ + ইক = নাবিক

(C) পো + অন = পৱন

(D) হিম + আলয় = হিমালয়

24. ৰাম নৱমী নাটখনি কোনে ৰচনা কৰে-

(A) জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই

(B) অতুলচন্দ্ৰ হাজৰিকাই

(C) গুণাভিৰাম বৰুৱাই

(D) হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাই

25. তলৰ কোনটো শব্দৰ কেৱল স্ত্ৰীবাচক ৰূপহে পোৱা যায় ?

(A) নামতী

(B) কালৰী

(C) ধুবুনী

(D) ৰাক্ষসী

26. মামণি ৰয়চম গোস্বামীয়ে ৰচনা কৰা গ্ৰন্থৰ শুদ্ধ থুলটো নিৰ্ণয় কৰাঁ

A. অগ্নিস্নান

B. দঁতাল হাতী উৰেঁ খোৱা হাওদা

C. নীলকণ্ঠ ব্ৰজ

D. মৃত্যুঞ্জয়

তলৰ শুদ্ধ থুলটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) D আৰু B

(B) A আৰু C

(C) B আৰু C

(D) C আৰু D

27. কমলা ফলৰ সাদৃশ্যতাৰ আধাৰত শুদ্ধ থুলটো নিৰ্ণয় কৰাঁ
A. সুমথিৰা
B. আপেল
C. কল
D. সন্তৰা
তলৰ শুদ্ধ থুলটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A আৰু D

(B) C আৰু B

(C) D আৰু C

(D) B আৰু D

28. গোলোক চন্দ্ৰ গোস্বামীৰ ৰচিত ব্যাকৰণৰ শুদ্ধ থুলটো নিৰ্ণয় কৰাঁ
A. অসমীয়া ব্যাকৰণৰ মৌলিক বিচাৰ
B. অসমীয়া ব্যাকৰণ
C. গোলোক ব্যাকৰণ
D. বহল ব্যাকৰণ
তলৰ শুদ্ধ থুলটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A আৰু D

(B) B আৰু D

(C) A আৰু D

(D) A আৰু C

29. ৰঘুনাথ চৌধাৰীয়ে ৰচনা কৰা কবিতাৰ থূল বাছি উলিওৱা ---

A. নাটঘৰ

B. কেতেকী

C. দহিকতৰা

D. বনফুল

শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) A আৰু B

(B) B আৰু D

(C) B আৰু C

(D) C আৰু D

30. লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই ৰচনা কৰা গল্পৰ থূল নিৰ্ণয় কৰা ---

A. এন্দুৰ

B. ধোঁৱাখোৰা

C. পাতমুগী

D. কাঠনিবাৰীৰ ঘাট

শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) A আৰু C

(B) B আৰু C

(C) B আৰু D

(D) C আৰু D

31. অসমীয়া নাটক ৰচনা কৰা শ্ৰেণীৰ ক্ৰম অনুসৰি সজোৱাঁ
A. এবছাৰ্দ নাট
B. সামাজিক নাট
C. অঙ্কীয়া নাট
D. লোকনাট
শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) D, C, B, A

(B) C, D, B, A

(C) B, D, A, C

(D) D, B, C, A

32. অসমীয়া বছৰটোৰ আৰম্ভণিৰপৰা অনুষ্ঠিত হোৱা উৎসৱ ক্ৰম অনুসৰি সজোৱা--
A. ফাকুৱা
B. অম্বুবাচী
C. ৰঙালী বিহু
D. শঙ্কৰদেৱৰ জন্ম উৎসৱ
শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) D, C, B, A

(B) C, B, D, A

(C) B, C, A, D

(D) C, D, B, A

33. অসমীয়া গীতৰ সৃষ্টিক একাদিক্ৰমে সজোৱাঁ
A. চৰ্যাপদ
B. বৰগীত
C. মনসা গীত
D. জ্যোতি সংগীত
শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) A, B, D, C

(B) B, A, C, D

(C) D, C, A, B

(D) A, B, C, D

34. অসমীয়া গদ্যৰ বিকাশৰ ক্ৰম অনুসৰি সজোৱাঁ
A. ভট্টদেৱৰ গদ্য
B. বেৰহাৰিক পুথিৰ গদ্য
C. অংকীয়া নাটৰ গদ্য
D. বুৰঞ্জীৰ গদ্য
শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) C, A, D, B

(B) B, C, A, D

(C) A, C, D, B

(D) D, C, B, A

35. তলৰ বাক্যাংশৰ যোগেদি শুদ্ধ ক্ৰমত এটা বাক্য সজোৱাঁ

A. কৃষ্ণৰ আগত

B. কৈ দিলে

C. ব্যাস মুনিৰ বিষয়ে

D. নাৰদে

শুদ্ধ ক্ৰমটো হৈছে:

(A) D, B, A, D

(B) C, B, A, D

(C) D, A, C, B

(D) A, B, C, D

36. 'I' স্তম্ভৰ সৈতে 'II' স্তম্ভ মিলোৱাঁ

স্তম্ভ-I	**স্তম্ভ-II**
A. কবিতা	I. প্ৰকাশভঙ্গী
B. নাটক	II. সুৰ
C. গীত	III. অভিনয়
D. উপন্যাস	IV. ছন্দ

তলত দিয়া শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A-IV, B-III, C-II, D-I

(B) A-IV, B-I, C-II, D-III

(C) A-II, B-IV, C-I, D-III

(D) A-III, B-II, C-I, D-IV

37. 'I' স্তম্ভৰ সৈতে 'II' স্তম্ভ মিলোৱাঁ

স্তম্ভ-I	স্তম্ভ-II
A. অৰুনোদই	I. অঙ্কীয়া নাট
B. জন্মযাত্ৰা	II. সংবাদপত্ৰ
C. সাগৰ দেখিছা	III. উপন্যাস
D. জীৱনৰ বাটত	IV. কবিতা পুথি

তলত দিয়া শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A-II, B-I, C-III, D-IV

(B) A-II, B-I, C-IV, D-III

(C) A-III, B-IV, C-I, D-II

(D) A-IV, B-II, C-III, D-I

---

38. 'I' স্তম্ভৰ সৈতে 'II' স্তম্ভ মিলোৱাঁ

স্তম্ভ-I	স্তম্ভ-II
A. ছাত্ৰ	I. বৰ্গ
B. শিয়াল	II. হাল
C. বন্ধু	III. জাক
D. গৰু	IV. বৃন্দ

তলত দিয়া শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A-I, B-III, C-IV, D-II

(B) A-IV, B-III, C-II, D-I

(C) A-III, B-I, C-II, D-IV

(D) A-IV, B-III, C-I, D-II

39. 'I' স্তম্ভৰ সৈতে 'II' স্তম্ভ মিলোৱাঁ

স্তম্ভ-I	স্তম্ভ-II
A. শিল্পী মোৰ মনেৰে তই শিল্পী মোৰ প্ৰাণেৰে তই শিল্পী মোৰ গানেৰে সুৰেৰে ছবিৰে	I. বৃত্তানুপ্ৰাস
B. মৃত্যু কুশল কুশল কোঁৱৰে বিলাই জীৱন ধন।	II. অত্যানুপ্ৰাস
C. মোৰ বাবে তুমি নুকুবা মালতী ফুল	III. বক্ৰোক্তি
D. পাৰ্বতী দুৱাৰত সেয়া কোন ? -শূলী	IV. যমক

তলত দিয়া শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A-II, B-IV, C-III, D-I

(B) A-IV, B-I, C-II, D-III

(C) A-III, B-I, C-II, D-IV

(D) A-IV, B-II, C-I, D-III

40. 'I' স্তম্ভৰ সৈতে 'II' স্তম্ভ মিলোৱাঁ

স্তম্ভ-I	স্তম্ভ-II
A. হে ঈশ্বৰ তুমি হোৱা জীৱন পোহৰ। দেখোমানে আচৰিত বস্তু জগতৰ ।।	I. জুমুৰি ছন্দ
B. বহুদূৰ বাট বুলি ৰ'লা কিয় ল'ৰা তুমি মূৰ কপালত হাত থয়।	II. লেচাৰি ছন্দ
C. হেন শুনি জাম্বৱন্ত। ধায়া মহা বলবন্ত ।।	III. দুলড়ি ছন্দ
D. জানকীৰ হেতু বান্ধিলাহা নাথ দহিলা লংকা নগৰী।	IV. পদ ছন্দ

তলত দিয়া শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঁ:

(A) A-IV, B-II, C-I, D-III

(B) A-III, B-II, C-I, D-IV

(C) A-I, B-II, C-III, D-IV

(D) A-IV, B-I, C-II, D-III

41.

১৮৮৯ চনত কলিকতাৰ পৰা 'জোনাকী' কাকত ওলোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া ভাষাত অন্য এটি জোৱাৰ আহিল। 'জোনাকী' যুগৰ অসমীয়া ভাষা দুটা প্ৰবাহেদি প্ৰবাহিত হোৱা দেখা যায়। প্ৰথমটো 'ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুল'ৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিতসকলৰ ভাষা আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষা । প্ৰথমটোৰ প্ৰতিনিধি পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱাৰ আৰু দ্বিতীয়টোৰ প্ৰতিনিধি হ'ল লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। গোহাঞিবৰুৱা বহু পৰিমাণে ৰক্ষণশীল, শুচি বায়ুৱা, আনহাতে বেজবৰুৱা মুক্ত আৰু উদাৰ । সেই বুলি বিদেশী বুলিলেই বৰ্জনীয় বুলি গোহাঞিবৰুৱাই ভাবিছিল বুলিলে ভুল কৰা হ'ব। তেখেতে কৈছে -- সাৱধানে নিজৰ জাতীয় সাঁচত মাৰি ল'ব জানিলে বিদেশী বা বিভাষী শব্দই কোনো জীয়া ভাষাৰ ওপৰত বল কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া সাহিত্যত সেই কথা নিখুঁতকৈ খাটিছে। মহা প্ৰভাৱশালী লেখক শংকৰদেৱৰ সুকৌশলী কাব্য এখনিয়ে সেই বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সাহিত্যত এনে নিমজকৈ খাপ খুৱাই থাপিলে যে সোণত সোৱগাৰ দৰে অসমীয়া সুৰত সি একেধাৰে ৰজিতা খাই মিলি গ'ল। আনহোত বেজবৰুৱাই ভাৱে --- 'কোনটো ভাৱ, কোনটো চিন্তা আমাৰ ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে, সহজে বুজা বিদেশী ভাষাৰ শব্দ ধাৰকৈ আনি সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে তাৰ সহায় ললে ভাষাৰ মঙ্গলৰ বাহিৰে অমঙ্গল নহয় আৰু আমাৰ জাতো নাযায়। .... সকলোতে এটা বিবেচনাৰ সৈতে সংযম আৰু বিচাৰৰ সৈতে বিধি-নিষেধৰ নিয়ম থকা ভাল। ... সাহিত্যত উচ্ছৃংখলতা যেনেকৈ দোষৰ কথা,,, , মোক নুচুবি মোক নুচুবি ভাষাৰো তেনেকৈ দোষৰ কথা।' বেজবৰুৱাই ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শও দিছে... অসমীয়া ভাষা উজনিৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়, ভাটীৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়। সি গোটেই অসমৰে ভাষা। ... উজনিৰ প্ৰাধান্য থকা ভাষায়ো ভাটীৰ পৰা অহা শব্দ সম্পদ ল'বই লাগিব।

জোনাকী কাকতে অসমীয়া ভাষালৈ কি জোৱাৰ আনিলে ?

(A) ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুলৰ শিক্ষাৰ ভাষা আৰু ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষাক প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে।

(B) ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুলৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিত ভাষা আৰু ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষাক প্ৰভাৱিত কৰিলে।

(C) জোনাকী কাকতে অসমীয়া ভাষাক ইংৰাজী শিক্ষাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত কৰিলে।

(D) জোনাকীয়ে অসমীয়া ভাষালৈ ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুলৰ শিক্ষাৰ ভাষাক আদৰি আনিলে।

42.

১৮৮৯ চনত কলিকতাৰ পৰা 'জোনাকী' কাকত ওলোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া ভাষাত অন্য এটি জোৱাৰ আহিল। 'জোনাকী' যুগৰ অসমীয়া ভাষা দুটা প্ৰবাহেদি প্ৰবাহিত হোৱা দেখা যায়। প্ৰথমটো 'ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুল'ৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিতসকলৰ ভাষা আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষা । প্ৰথমটোৰ প্ৰতিনিধি পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱাৰ আৰু দ্বিতীয়টোৰ প্ৰতিনিধি হ'ল লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। গোহাঞিবৰুৱা বহু পৰিমাণে ৰক্ষণশীল, শুচি বায়ুৱা, আনহাতে বেজবৰুৱা মুক্ত আৰু উদাৰ । সেই বুলি বিদেশী বুলিলেই বৰ্জনীয় বুলি গোহাঞিবৰুৱাই ভাবিছিল বুলিলে ভুল কৰা হ'ব। তেখেতে কৈছে -- সাৱধানে নিজৰ জাতীয় সাঁচত মাৰি ল'ব জানিলে বিদেশী বা বিভাষী শব্দই কোনো জীয়া ভাষাৰ ওপৰত বল কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া সাহিত্যত সেই কথা নিখুঁতকৈ খাটিছে। মহা প্ৰভাৱশালী লেখক শংকৰদেৱৰ সুকৌশলী কাব্য এখনিয়ে সেই বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সাহিত্যত এনে নিমজকৈ খাপ খুৱাই থাপিলে যে সোণত সোৱগাৰ দৰে অসমীয়া সুৰত সি একেধাৰে ৰজিতা খাই মিলি গ'ল। আনহাত বেজবৰুৱাই ভাৱে --- 'কোনটো ভাৱ, কোনটো চিন্তা আমাৰ ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে, সহজে বুজা বিদেশী ভাষাৰ শব্দ ধাৰকৈ আনি সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে তাৰ সহায় ললে ভাষাৰ মঙ্গলৰ বাহিৰে অমঙ্গল নহয় আৰু আমাৰ জাতো নাযায়। .... সকলোতে এটা বিবেচনাৰ সৈতে সংযম আৰু বিচাৰৰ সৈতে বিধি-নিষেধৰ নিয়ম থকা ভাল। ... সাহিত্যত উচ্ছৃংখলতা যেনেকৈ দোষৰ কথা,,, , মোক নুচুবি মোক নুচুবি ভাষাৰো তেনেকৈ দোষৰ কথা।' বেজবৰুৱাই ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শও দিছে... অসমীয়া ভাষা উজনিৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়, ভাটীৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়। সি গোটেই অসমৰে ভাষা। ... উজনিৰ প্ৰাধান্য থকা ভাষায়ো ভাটীৰ পৰা অহা শব্দ সম্পদ ল'বই লাগিব।

ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুলৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিত প্ৰবাহটোৰ প্ৰতিনিধি কোন আছিল?

(A) লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

(B) বৃটিছসকল

(C) পদ্মনাথ গোহাঁঞিবৰুৱা

(D) মিছনেৰীসকল

43.

১৮৮৯ চনত কলিকতাৰ পৰা 'জোনাকী' কাকত ওলোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া ভাষাত অন্য এটি জোৱাৰ আহিল। 'জোনাকী' যুগৰ অসমীয়া ভাষা দুটা প্ৰবাহেদি প্ৰবাহিত হোৱা দেখা যায়। প্ৰথমটো 'ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুল'ৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিতসকলৰ ভাষা আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষা । প্ৰথমটোৰ প্ৰতিনিধি পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱাৰ আৰু দ্বিতীয়টোৰ প্ৰতিনিধি হ'ল লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। গোহাঞিবৰুৱা বহু পৰিমাণে ৰক্ষণশীল, শুচি বায়ুৱা, আনহাতে বেজবৰুৱা মুক্ত আৰু উদাৰ । সেই বুলি বিদেশী বুলিলেই বৰ্জনীয় বুলি গোহাঞিবৰুৱাই ভাবিছিল বুলিলে ভুল কৰা হ'ব। তেখেতে কৈছে -- সাৱধানে নিজৰ জাতীয় সাঁচত মাৰি ল'ব জানিলে বিদেশী বা বিভাষী শব্দই কোনো জীয়া ভাষাৰ ওপৰত বল কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া সাহিত্যত সেই কথা নিখুঁতকৈ খাটিছে। মহা প্ৰভাৱশালী লেখক শংকৰদেৱৰ সুকৌশলী কাব্য এখনিয়ে সেই বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সাহিত্যত এনে নিমজকৈ খাপ খুৱাই থাপিলে যে সোণত সোৱগাৰ দৰে অসমীয়া সুৰত সি একেধাৰে ৰজিতা খাই মিলি গ'ল। আনহাত বেজবৰুৱাই ভাৱে --- 'কোনটো ভাৱ, কোনটো চিন্তা আমাৰ ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে, সহজে বুজা বিদেশী ভাষাৰ শব্দ ধাৰকৈ আনি সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে তাৰ সহায় ললে ভাষাৰ মঙ্গলৰ বাহিৰে অমঙ্গল নহয় আৰু আমাৰ জাতো নাযায়। .... সকলোতে এটা বিবেচনাৰ সৈতে সংযম আৰু বিচাৰৰ সৈতে বিধি-নিষেধৰ নিয়ম থকা ভাল। ... সাহিত্যত উচ্ছৃংখলতা যেনেকৈ দোষৰ কথা,,, , মোক নুচুবি মোক নুচুবি ভাষাৰো তেনেকৈ দোষৰ কথা।' বেজবৰুৱাই ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শও দিছে... অসমীয়া ভাষা উজনিৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়, ভাটীৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়। সি গোটেই অসমৰে ভাষা। ... উজনিৰ প্ৰাধান্য থকা ভাষায়ো ভাটীৰ পৰা অহা শব্দ সম্পদ ল'বই লাগিব।

বেজবৰুৱাই বিদেশী শব্দ অসমীয়া ভাষাত সোমালে ভাষাটো কি হয় বুলি কৈছে ?

(A) অসমীয়া ভাষাৰ মঙ্গল হয় আৰু ভাষাৰ জাত অটুট থাকে।

(B) অসমীয়া ভাষাৰ ৰজিতা খাই পৰে।

(C) অসমীয়া ভাষাৰ অমঙ্গল হয় আৰু ভাষাৰ জাত অটুট থাকে।

(D) অসমীয়া ভাষাটো সোৰগাৰ দৰে হয়।

44.

১৮৮৯ চনত কলিকতাৰ পৰা 'জোনাকী' কাকত ওলোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া ভাষাত অন্য এটি জোৱাৰ আহিল। 'জোনাকী' যুগৰ অসমীয়া ভাষা দুটা প্ৰবাহেদি প্ৰবাহিত হোৱা দেখা যায়। প্ৰথমটো 'ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুল'ৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিতসকলৰ ভাষা আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষা । প্ৰথমটোৰ প্ৰতিনিধি পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱাৰ আৰু দ্বিতীয়টোৰ প্ৰতিনিধি হ'ল লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। গোহাঞিবৰুৱা বহু পৰিমাণে ৰক্ষণশীল, শুচি বায়ুৱা, আনহাতে বেজবৰুৱা মুক্ত আৰু উদাৰ । সেই বুলি বিদেশী বুলিলেই বৰ্জনীয় বুলি গোহাঞিবৰুৱাই ভাবিছিল বুলিলে ভুল কৰা হ'ব। তেখেতে কৈছে -- সাৱধানে নিজৰ জাতীয় সাঁচত মাৰি ল'ব জানিলে বিদেশী বা বিভাষী শব্দই কোনো জীয়া ভাষাৰ ওপৰত বল কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া সাহিত্যত সেই কথা নিখুঁতকৈ খাটিছে। মহা প্ৰভাৱশালী লেখক শংকৰদেৱৰ সুকৌশলী কাব্য এখনিয়ে সেই বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সাহিত্যত এনে নিমজকৈ খাপ খুৱাই থাপিলে যে সোণত সোৱগাৰ দৰে অসমীয়া সুৰত সি একেধাৰে ৰজিতা খাই মিলি গ'ল। আনহোত বেজবৰুৱাই ভাৱে --- 'কোনটো ভাৱ, কোনটো চিন্তা আমাৰ ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে, সহজে বুজা বিদেশী ভাষাৰ শব্দ ধাৰকৈ আনি সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে তাৰ সহায় ললে ভাষাৰ মঙ্গলৰ বাহিৰে অমঙ্গল নহয় আৰু আমাৰ জাতো নাযায়। .... সকলোতে এটা বিবেচনাৰ সৈতে সংযম আৰু বিচাৰৰ সৈতে বিধি-নিষেধৰ নিয়ম থকা ভাল। ... সাহিত্যত উচ্ছৃংখলতা যেনেকৈ দোষৰ কথা,,, , মোক নুচুবি মোক নুচুবি ভাষাৰো তেনেকৈ দোষৰ কথা।' বেজবৰুৱাই ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শও দিছে... অসমীয়া ভাষা উজনিৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়, ভাটীৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়। সি গোটেই অসমৰে ভাষা। ... উজনিৰ প্ৰাধান্য থকা ভাষায়ো ভাটীৰ পৰা অহা শব্দ সম্পদ ল'বই লাগিব।

বেজবৰুৱাই অসমীয়া ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে কি পৰামৰ্শ দিছিল ?

(A) বিদেশী ভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শ দিছিল।

(B) ইংৰাজী ভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শ দিছিল।

(C) উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শ দিছিল।

(D) উজনিৰ ভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শ দিছিল।

45.

১৮৮৯ চনত কলিকতাৰ পৰা 'জোনাকী' কাকত ওলোৱাৰ লগে লগেই অসমীয়া ভাষাত অন্য এটি জোৱাৰ আহিল। 'জোনাকী' যুগৰ অসমীয়া ভাষা দুটা প্ৰবাহেদি প্ৰবাহিত হোৱা দেখা যায়। প্ৰথমটো 'ভাৰ্নেকুলাৰ স্কুল'ৰ শিক্ষাৰে প্ৰভাৱিতসকলৰ ভাষা আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল ইংৰাজী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ ভাষা । প্ৰথমটোৰ প্ৰতিনিধি পদ্মনাথ গোহাঞিবৰুৱাৰ আৰু দ্বিতীয়টোৰ প্ৰতিনিধি হ'ল লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। গোহাঞিবৰুৱা বহু পৰিমাণে ৰক্ষণশীল, শুচি বায়ুৱা, আনহাতে বেজবৰুৱা মুক্ত আৰু উদাৰ । সেই বুলি বিদেশী বুলিলেই বৰ্জনীয় বুলি গোহাঞিবৰুৱাই ভাবিছিল বুলিলে ভুল কৰা হ'ব। তেখেতে কৈছে -- সাৱধানে নিজৰ জাতীয় সাঁচত মাৰি ল'ব জানিলে বিদেশী বা বিভাষী শব্দই কোনো জীয়া ভাষাৰ ওপৰত বল কৰিব নোৱাৰে। অসমীয়া সাহিত্যত সেই কথা নিখুঁতকৈ খাটিছে। মহা প্ৰভাৱশালী লেখক শংকৰদেৱৰ সুকৌশলী কাব্য এখনিয়ে সেই বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সাহিত্যত এনে নিমজকৈ খাপ খুৱাই থাপিলে যে সোণত সোৱগাৰ দৰে অসমীয়া সুৰত সি একেধাৰে ৰজিতা খাই মিলি গ'ল। আনহোত বেজবৰুৱাই ভাৱে --- 'কোনটো ভাৱ, কোনটো চিন্তা আমাৰ ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে, সহজে বুজা বিদেশী ভাষাৰ শব্দ ধাৰকৈ আনি সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে তাৰ সহায় ললে ভাষাৰ মঙ্গলৰ বাহিৰে অমঙ্গল নহয় আৰু আমাৰ জাতো নাযায়। .... সকলোতে এটা বিবেচনাৰ সৈতে সংযম আৰু বিচাৰৰ সৈতে বিধি-নিষেধৰ নিয়ম থকা ভাল। ... সাহিত্যত উচ্ছৃংখলতা যেনেকৈ দোষৰ কথা,,, , মোক নুচুবি মোক নুচুবি ভাষাৰো তেনেকৈ দোষৰ কথা।' বেজবৰুৱাই ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ বাবে উপভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণৰ পৰামৰ্শও দিছে... অসমীয়া ভাষা উজনিৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়, ভাটীৰো অকলশৰীয়া ভাষা নহয়। সি গোটেই অসমৰে ভাষা। ... উজনিৰ প্ৰাধান্য থকা ভাষায়ো ভাটীৰ পৰা অহা শব্দ সম্পদ ল'বই লাগিব।

শংকৰদেৱৰ কাব্যত অসমীয়া ভাষাৰ কি কি উপাদান থপাৰ বাবে সোণত সোৱগাৰ দৰে হৈছে ?

(A) অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত বিদেশী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু জতুৱা ঠাঁচ আদি ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবে।

(B) অসমীয়া সাহিত্যত ব্যৱহৃত বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী খাপ খুওৱাৰ বাবে।

(C) অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দ অসমীয়া সুৰত থপাৰ বাবে।

(D) অসমীয়া সাহিত্যত বিভাষী শব্দ, বচনভঙ্গী আৰু শব্দাৱলী অসমীয়া সুৰত থপাৰ বাবে।

46.

অসমৰ অধিবাসীসকলৰ কোনোৱে যে খিলঞ্জীয়া বুলিহে অকল দাবী কৰিব নোৱাৰে এনে নহয়, তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটি তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু আৱয়বিক গঠনো হেৰুৱাইছে। সংমিশ্ৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়া আহোম যুগত আৰু ব্যাপক হৈছিল। চুতীয়া বৰাহী মৰাণসকলৰ সৈতে আহোমৰ সঘন প্ৰজাতিগত মিশ্ৰণ ঘটিছিল। আহোমসকলে অসবৰ্ণ বিবাহত উৎসাহ যোগাইছিল। শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম মতে জাতিভেদৰ কঠোৰতা কমাই আনিছিল। তদুপৰি অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতি একেলেগ বাস কৰিব লগা হোৱাত স্বাভাৱিকতে ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ বাবে উমৈহতীয়া ভাষা এটাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। আমি পাহৰা উচিত নহ'ব যে, অসমলৈ ঘটা বিভিন্ন প্ৰব্ৰজনৰ কোনটো প্ৰৱাহত কিমান মানুহ আহিছিল অথবা এনে প্ৰৱাহত অহা মানুহবোৰৰ সংখ্যাৰ দিশৰ পৰা আগৰ অধিবাসীতকৈ কম আছিল নে বেছি আছিল. লগৰ তিৰোতা মানুহ কিমান আনিছিল - ইত্যাদি কথা জনাৰ উপায় নাই। ভাষাবিজ্ঞানৰ এইটো সাধাৰণ নিয়ম যে এনে প্ৰব্ৰজনকাৰী আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট নহলে তেওঁলোকে কিছুদিনৰ বাবে নিজৰ ভাষা ৰক্ষা কৰি চলিলেও শেষত আগৰ অধিবাসীৰ ভাষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হয়। আনহাতে যদি নতুনকৈ অহা চামটো সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা বুজন পৰিমাণৰ হয় আৰু প্ৰব্ৰজনৰ ন ন প্ৰৱাহ চলি থাকে তেনে দ্বিভাষী অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত এটা ভাষাৰ শব্দ আন এটা ভাষাত সোমোৱাৰ পথ সুচল হয়। অসমীয়া ভাষা অকল আৰ্যসকলৰে ভাৱ প্ৰকাশৰ মাধ্যম নহয়। জন্মলগ্নৰে পৰা এই ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকল বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ। অসমত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটা সত্বেও বিভিন্ন ফৈদে নিজস্ব ভাষা ৰক্ষা কৰি আহিছে। ভাৱ প্ৰকাশৰ উমৈহতীয়া মাধ্যমৰূপে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে নিজৰ ভাষাৰ শব্দও তাত সোমাইছিল আৰু এনেদৰে বহু শব্দ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছিল।

অসমৰ অধিবাসীসকলে খিলঞ্জীয়া বুলি কিয় দাবী কৰিব নোৱাৰে ? কাৰণ ---

(A) অসমৰ অধিবাসীসকলৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটিছে আৰু কোনেও পূৰ্বৰ ভাষা অটুট নাই।

(B) অসমৰ অধিবাসীসকলৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটাৰ বাবে গাত তেজৰ শুদ্ধতা আছে আৰু দেহৰ গঠন সলনি হৈছে।

(C) অসমৰ অধিবাসীসকলৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰিত পূৰ্বৰ আৰয়িক গঠন আছে কিন্তু তেজৰ বিশুদ্ধতা নাই।

(D) অসমৰ অধিবাসীসকলৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটাৰ বাবে কাৰো গাত তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু দেহৰ আৰয়িক গঠন নাই।

47.

অসমৰ অধিবাসীসকলৰ কোনোৱে যে খিলঞ্জীয়া বুলিহে অকল দাবী কৰিব নোৱাৰে এনে নহয়, তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটি তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু আৱয়বিক গঠনো হেৰুৱাইছে। সংমিশ্ৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়া আহোম যুগত আৰু ব্যাপক হৈছিল। চুতীয়া বৰাহী মৰাণসকলৰ সৈতে আহোমৰ সঘন প্ৰজাতিগত মিশ্ৰণ ঘটিছিল। আহোমসকলে অসবৰ্ণ বিবাহত উৎসাহ যোগাইছিল। শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম মতে জাতিভেদৰ কঠোৰতা কমাই আনিছিল। তদুপৰি অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতি একেলেগ বাস কৰিব লগা হোৱাত স্বাভাৱিকতে ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ বাবে উমৈহতীয়া ভাষা এটাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। আমি পাহৰা উচিত নহ'ব যে, অসমলৈ ঘটা বিভিন্ন প্ৰব্ৰজনৰ কোনটো প্ৰৱাহত কিমান মানুহ আহিছিল অথবা এনে প্ৰৱাহত অহা মানুহবোৰৰ সংখ্যাৰ দিশৰ পৰা আগৰ অধিবাসীতকৈ কম আছিল নে বেছি আছিল. লগৰ তিৰোতা মানুহ কিমান আনিছিল - ইত্যাদি কথা জনাৰ উপায় নাই। ভাষাবিজ্ঞানৰ এইটো সাধাৰণ নিয়ম যে এনে প্ৰব্ৰজনকাৰী আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট নহলে তেওঁলোকে কিছুদিনৰ বাবে নিজৰ ভাষা ৰক্ষা কৰি চলিলেও শেষত আগৰ অধিবাসীৰ ভাষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হয়। আনহাতে যদি নতুনকৈ অহা চামটো সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা বুজন পৰিমাণৰ হয় আৰু প্ৰব্ৰজনৰ ন ন প্ৰৱাহ চলি থাকে তেনে দ্বিভাষী অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত এটা ভাষাৰ শব্দ আন এটা ভাষাত সোমোৱাৰ পথ সুচল হয়। অসমীয়া ভাষা অকল আৰ্যসকলৰে ভাব প্ৰকাশৰ মাধ্যম নহয়। জন্মলগ্নৰে পৰা এই ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকল বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ। অসমত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটা সত্বেও বিভিন্ন ফৈদে নিজস্ব ভাষা ৰক্ষা কৰি আহিছে। ভাৱ প্ৰকাশৰ উমৈহতীয়া মাধ্যমৰূপে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে নিজৰ ভাষাৰ শব্দও তাত সোমাইছিল আৰু এনেদৰে বহু শব্দ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছিল।

অসমত উমৈহতীয়া ভাষাৰ প্ৰয়োগ কিয় হৈছিল ?

(A) অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতিবোৰে একেলগে বসবাস কৰাৰ সুবিধাৰ বাবে।

(B) অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ মিলনভূমি হোৱাৰ বাবে।

(C) অসমত বিভিন্ন ভাষা-ভাষীৰ লগত বিয়া-বাৰুৰ আদান -প্ৰদান কৰাৰ বাবে।

(D) অসমত বাস কৰা বিভিন্ন প্ৰজাতিবোৰৰ ভাৱৰ আদান-প্ৰদান কৰাৰ সুবিধাৰ বাবে।

48.

অসমৰ অধিবাসীসকলৰ কোনোৱে যে খিলঞ্জীয়া বুলিহে অকল দাবী কৰিব নোৱাৰে এনে নহয়, তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটি তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু আৱয়বিক গঠনো হেৰুৱাইছে। সংমিশ্ৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়া আহোম যুগত আৰু ব্যাপক হৈছিল। চুতীয়া বৰাহী মৰাণসকলৰ সৈতে আহোমৰ সঘন প্ৰজাতিগত মিশ্ৰণ ঘটিছিল। আহোমসকলে অসবৰ্ণ বিবাহত উৎসাহ যোগাইছিল। শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম মতে জাতিভেদৰ কঠোৰতা কমাই আনিছিল। তদুপৰি অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতি একেলেগ বাস কৰিব লগা হোৱাত স্বাভাৱিকতে ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ বাবে উমৈহতীয়া ভাষা এটাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। আমি পাহৰা উচিত নহ'ব যে, অসমলৈ ঘটা বিভিন্ন প্ৰব্ৰজনৰ কোনটো প্ৰৱাহত কিমান মানুহ আহিছিল অথবা এনে প্ৰৱাহত অহা মানুহবোৰৰ সংখ্যাৰ দিশৰ পৰা আগৰ অধিবাসীতকৈ কম আছিল নে বেছি আছিল. লগৰ তিৰোতা মানুহ কিমান আনিছিল - ইত্যাদি কথা জনাৰ উপায় নাই। ভাষাবিজ্ঞানৰ এইটো সাধাৰণ নিয়ম যে এনে প্ৰব্ৰজনকাৰী আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট নহলে তেওঁলোকে কিছুদিনৰ বাবে নিজৰ ভাষা ৰক্ষা কৰি চলিলেও শেষত আগৰ অধিবাসীৰ ভাষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হয়। আনহাতে যদি নতুনকৈ অহা চামটো সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা বুজন পৰিমাণৰ হয় আৰু প্ৰব্ৰজনৰ ন ন প্ৰৱাহ চলি থাকে তেনে দ্বিভাষী অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত এটা ভাষাৰ শব্দ আন এটা ভাষাত সোমোৱাৰ পথ সুচল হয়। অসমীয়া ভাষা অকল আৰ্যসকলৰে ভাব প্ৰকাশৰ মাধ্যম নহয়। জন্মলগ্নৰে পৰা এই ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকল বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ। অসমত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটা সত্বেও বিভিন্ন ফৈদে নিজস্ব ভাষা ৰক্ষা কৰি আহিছে। ভাৱ প্ৰকাশৰ উমৈহতীয়া মাধ্যমৰূপে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে নিজৰ ভাষাৰ শব্দও তাত সোমাইছিল আৰু এনেদৰে বহু শব্দ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছিল।

অধিবাসীয়ে নিজৰ ভাষা এৰি কিয় আনৰ ভাষা কিয় গ্ৰহণ কৰে ?

(A) প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা আগৰ চামৰ তুলনাত কম হ'লে।

(B) প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট হ'লে।

(C) প্ৰব্ৰজনকাৰী ভাষিক সংখ্যাগৰিষ্ঠ হ'লে।

(D) প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা তুলনামূলকভাৱে কম হ'লে।

49.

অসমৰ অধিবাসীসকলৰ কোনোৱে যে খিলঞ্জীয়া বুলিহে অকল দাবী কৰিব নোৱাৰে এনে নহয়, তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটি তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু আৱয়বিক গঠনো হেৰুৱাইছে। সংমিশ্ৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়া আহোম যুগত আৰু ব্যাপক হৈছিল। চুতীয়া বৰাহী মৰাণসকলৰ সৈতে আহোমৰ সঘন প্ৰজাতিগত মিশ্ৰণ ঘটিছিল। আহোমসকলে অসবৰ্ণ বিবাহত উৎসাহ যোগাইছিল। শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম মতে জাতিভেদৰ কঠোৰতা কমাই আনিছিল। তদুপৰি অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতি একেলেগ বাস কৰিব লগা হোৱাত স্বাভাৱিকতে ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ বাবে উমৈহতীয়া ভাষা এটাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। আমি পাহৰা উচিত নহ'ব যে, অসমলৈ ঘটা বিভিন্ন প্ৰব্ৰজনৰ কোনটো প্ৰৱাহত কিমান মানুহ আহিছিল অথবা এনে প্ৰৱাহত অহা মানুহবোৰৰ সংখ্যাৰ দিশৰ পৰা আগৰ অধিবাসীতকৈ কম আছিল নে বেছি আছিল. লগৰ তিৰোতা মানুহ কিমান আনিছিল - ইত্যাদি কথা জনাৰ উপায় নাই। ভাষাবিজ্ঞানৰ এইটো সাধাৰণ নিয়ম যে এনে প্ৰব্ৰজনকাৰী আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট নহলে তেওঁলোকে কিছুদিনৰ বাবে নিজৰ ভাষা ৰক্ষা কৰি চলিলেও শেষত আগৰ অধিবাসীৰ ভাষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হয়। আনহাতে যদি নতুনকৈ অহা চামটো সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা বুজন পৰিমাণৰ হয় আৰু প্ৰব্ৰজনৰ ন ন প্ৰৱাহ চলি থাকে তেনে দ্বিভাষী অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত এটা ভাষাৰ শব্দ আন এটা ভাষাত সোমোৱাৰ পথ সুচল হয়। অসমীয়া ভাষা অকল আৰ্যসকলৰে ভাব প্ৰকাশৰ মাধ্যম নহয়। জন্মলগ্নৰে পৰা এই ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকল বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ। অসমত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটা সত্বেও বিভিন্ন ফৈদে নিজস্ব ভাষা ৰক্ষা কৰি আহিছে। ভাৱ প্ৰকাশৰ উমৈহতীয়া মাধ্যমৰূপে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে নিজৰ ভাষাৰ শব্দও তাত সোমাইছিল আৰু এনেদৰে বহু শব্দ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছিল।

দ্বিভাষীক পৰিস্থিতি সৃষ্টি হোৱাৰ কাৰণ ----

(A) নতুনকৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা বেছি হলে ভাষাৰ ন ন প্ৰবাহ চলি থাকিলে।

(B) নতুনকৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীয়ে নতুন নতুন ভাষা আয়ত্ত কৰিলে।

(C) নতুনকৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা কম হলে ভাষাৰ ন ন প্ৰবাহ চলি থাকিলে।

(D) নতুনকৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যা আগতকৈ অহা কম হলে ভাষাৰ ন ন ৰূপ লাভ কৰিলে।

50.

অসমৰ অধিবাসীসকলৰ কোনোৱে যে খিলঞ্জীয়া বুলিহে অকল দাবী কৰিব নোৱাৰে এনে নহয়, তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটি তেজৰ বিশুদ্ধতা আৰু আৱয়বিক গঠনো হেৰুৱাইছে। সংমিশ্ৰণৰ এই প্ৰক্ৰিয়া আহোম যুগত আৰু ব্যাপক হৈছিল। চুতীয়া বৰাহী মৰাণসকলৰ সৈতে আহোমৰ সঘন প্ৰজাতিগত মিশ্ৰণ ঘটিছিল। আহোমসকলে অসবৰ্ণ বিবাহত উৎসাহ যোগাইছিল। শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম মতে জাতিভেদৰ কঠোৰতা কমাই আনিছিল। তদুপৰি অসমত বিভিন্ন প্ৰজাতি একেলেগ বাস কৰিব লগা হোৱাত স্বাভাৱিকতে ভাবৰ আদান-প্ৰদানৰ বাবে উমৈহতীয়া ভাষা এটাৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। আমি পাহৰা উচিত নহ'ব যে, অসমলৈ ঘটা বিভিন্ন প্ৰব্ৰজনৰ কোনটো প্ৰৱাহত কিমান মানুহ আহিছিল অথবা এনে প্ৰৱাহত অহা মানুহবোৰৰ সংখ্যাৰ দিশৰ পৰা আগৰ অধিবাসীতকৈ কম আছিল নে বেছি আছিল, লগৰ তিৰোতা মানুহ কিমান আনিছিল - ইত্যাদি কথা জনাৰ উপায় নাই। ভাষাবিজ্ঞানৰ এইটো সাধাৰণ নিয়ম যে এনে প্ৰব্ৰজনকাৰী আগৰ চামৰ তুলনাত যথেষ্ট নহলে তেওঁলোকে কিছুদিনৰ বাবে নিজৰ ভাষা ৰক্ষা কৰি চলিলেও শেষত আগৰ অধিবাসীৰ ভাষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য হয়। আনহাতে যদি নতুনকৈ অহা চামটো সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা বুজন পৰিমাণৰ হয় আৰু প্ৰব্ৰজনৰ ন ন প্ৰৱাহ চলি থাকে তেনে দ্বিভাষী অৱস্থা এটাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত এটা ভাষাৰ শব্দ আন এটা ভাষাত সোমোৱাৰ পথ সুচল হয়। অসমীয়া ভাষা অকল আৰ্যসকলৰে ভাব প্ৰকাশৰ মাধ্যম নহয়। জন্মলগ্নৰে পৰা এই ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা লোকসকল বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ। অসমত প্ৰজাতিগত সংমিশ্ৰণ ঘটা সত্বেও বিভিন্ন ফৈদে নিজস্ব ভাষা ৰক্ষা কৰি আহিছে। ভাৱ প্ৰকাশৰ উমৈহতীয়া মাধ্যমৰূপে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে নিজৰ ভাষাৰ শব্দও তাত সোমাইছিল আৰু এনেদৰে বহু শব্দ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছিল।

দ্বিভাষীক পৰিস্থিতিয়ে ভাষাৰ কি পথ সুচল কৰে ?

(A) এটা ভাষা শব্দ আন এটা ভাষাত সোমায়।

(B) এটা ভাষাৰ পৰা শব্দ গ্ৰহণ কৰি শব্দৰ অৰ্থ পৰিৱৰ্তন কৰে।

(C) এটা ভাষাৰ পৰা আন এটা ভাষাই নতুন শব্দৰ সৃষ্টি কৰে।

(D) আন ভাষাৰ শব্দ গ্ৰহণ কৰি নিজৰ ভাষাটোক বিকৃত কৰে।